

บทที่ 1

บทนำ

1.สภาพปัญหา

เนื่องจากตามกฎหมายครอบครัวไทยแต่เดิมมานั้นเป็นกฎหมายจารีตประเพณีปฏิบัติสืบเนื่องกันไม่เคยมีบัญญัติในเรื่องการรับรองบุตรเอาไว้ จนกระทั่งในยุคของการมีประมวลกฎหมายกำหนดให้การสมรสชอบด้วยกฎหมายต่อเมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามแบบที่ราชการกำหนด ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวได้รับอิทธิพลจากกฎหมายต่างประเทศ ส่งผลไปถึงบุตรที่ไม่ได้เกิดจากการสมรสที่ถูกต้องตามที่กฎหมายบัญญัติกลายเป็นบุตรนอกสมรส ตกอยู่ในสถานะที่ไม่เท่าเทียมกันกับบุตรที่เกิดในสมรส ทั้งทางด้านสิทธิในการได้รับการอุปการะเลี้ยงดู การใช้นามสกุล หรือสิทธิในด้านต่างๆ กฎหมายจึงได้กำหนดวิธีการเพื่อทำให้บุตรนอกสมรสเหล่านั้นได้รับสิทธิที่ตนพึงจะได้จากบุคคลที่เป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของตน โดยประเทศไทยนั้นได้เทียบเคียงในเรื่องการรับรองบุตรจากทั้งกฎหมายในกลุ่มประเทศยุโรป ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เบลเยียม เยอรมัน และสวิสเซอร์แลนด์ โดยกำหนดวิธีให้บุตรนอกสมรสของไทยได้รับการรับรองและได้รับสิทธิในทางมรดกอยู่สองมาตรา คือ มาตรา 1547 ซึ่งเป็นวิธีการเปลี่ยนสถานะของเด็กจากบุตรนอกกฎหมายให้กลายเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของบิดา ได้รับสิทธิเท่าเทียมกับบุตรชอบด้วยกฎหมายที่เกิดในสมรสทุกประการ และตามกฎหมายไทยนั้นได้กำหนดวิธีการรับรองบุตรขึ้นอีกวิธีหนึ่งคือ มาตรา 1627 ซึ่งมาตรานี้เป็นการรับรองบุตรโดยพฤตินัยให้บุตรได้รับมรดกจากบิดาเท่านั้น ไม่มีสิทธิและหน้าที่ใด ๆ ต่อกัน ซึ่งการรับรองบุตรของไทยดังกล่าวมีความแตกต่างจากต่างประเทศ จึงทำให้มีปัญหว่า

1. วิธีการรับรองบุตรของประเทศไทยมีความเหมือนหรือแตกต่างจากวิธีการรับรองบุตรในต่างประเทศอย่างไร

2. การรับรองบุตร (Acknowledgement) หรือ การกำหนดความเป็นบิดา (Acknowledgement of Paternity) แบบในต่างประเทศนั้น ประเทศไทยมีหรือไม่

3. การจดทะเบียนรับรองบุตรของไทย มีความเหมาะสมและอำนวยความสะดวกเพื่อเด็กและบิดาอย่างรัดกุมเพื่อให้ได้สิทธิในความเป็นบิดาและบุตรกันจริงเพียงพอหรือไม่

2.วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาบทบัญญัติที่เกี่ยวกับเรื่องการรับรองบุตรตามกฎหมายครอบครัวไทย ตั้งแต่กฎหมายลักษณะผัวเมียจนถึงปัจจุบัน รวมถึงวิธีการในการเข้ารับรองบุตร
2. เพื่อศึกษาบทบัญญัติที่เกี่ยวกับเรื่องการรับรองบุตรตามกฎหมายครอบครัวต่างประเทศ อันได้แก่ ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา เยอรมัน ฝรั่งเศส สวิสเซอร์แลนด์ และ ญี่ปุ่น
3. เพื่อพิจารณาและเปรียบเทียบกฎหมายครอบครัวไทยกับกฎหมายครอบครัวของต่างประเทศเพื่อหาข้อบกพร่องของกฎหมาย และนำกฎหมายครอบครัวของต่างประเทศที่อาจนำมาประยุกต์ใช้ได้กับสภาพสังคมไทยมาปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสม เป็นประโยชน์ต่อสถาบันครอบครัวและสังคมไทย

3.ขอบเขตและวิธีการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการรับรองบุตรตามที่ได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย และพิจารณาเปรียบเทียบกับกรรับรองบุตรตามกฎหมายของต่างประเทศ โดยศึกษาวิจัยการเอกสารที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมถึงคำพิพากษากฎีกา โดยรวบรวมและแยกแยะให้เห็นถึงความแตกต่างในการรับรองบุตรเพื่อนำเป็นข้อมูลในการนำมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อเป็นข้อเสนอแนะและใช้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงกฎหมายครอบครัวไทยในเรื่องการรับรองบุตรต่อไป

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงความหมายของการรับรองบุตร ประเภทการรับรองบุตร วิธีการรับรองบุตร ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการในการรับรองบุตรตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งแนวคิดและหลักการในเรื่องการรับรองบุตรทั้งในส่วนของกฎหมายไทยและกฎหมายต่างประเทศ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายครอบครัวไทยในเรื่องการรับรองบุตรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสังคมไทยในปัจจุบัน